

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra Første Brev til en højvelbaaren Herre. 1728

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 91. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg12-shoot-idm140252802012400/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret

efter fik vi Modvind. Vi blev længe drevet omkring af den og maatte til sidst søge Havn i Porto Verde i Ligurien for at vente paa, at Stormen skulde lægge sig. I denne Havn laa vi i ni Dage og hyggede os og ventede paa gunstig Vind. Jeg holdt mig dog lidt for mig selv og undskyldte mig med, at jeg for at faa Bugt med min Feber maatte leve nøjsomt og afholdende og holde igen paa min Appetit. Denne Undskyldning fandt alle rimelig; og Afholdenheden var gavnlig for min Pengepung. De italienske Kvinder opholdt sig hele Tiden i Rederens Kahyt som inde-spærret i et Bur, undtagen en romersk Dame, som Gang paa Gang sammen med sin Mand lod sig sætte i Land. Franskmandene, som frem for noget Folkeslag er sel-skabeligt anlagt, prøvede med alle Midler at løbe Storm mod denne Dames Tavshed og afvisende Væsen, men for-gæves, for naar hun sad til Bords sammen med os andre, sad hun med Øjnene stift hæftet ved Bordpladen. Kun mig turde hun ikke alene se paa, men ogsaa nikke til eller svare, naar jeg sagde noget. Romeren sad bare og saa smilende til; saadan et blodløst Gespenst som jeg, der knap nok saa ud til at kunne faa Kødet til at hænge ved Knoglerne, kunde ikke gøre selv den mest mistænksomme Ægtemand jaloux. Jeg saa ud til at være én som man roligt kunde sætte til at holde Vagt ved et tyrkisk eller persisk Harem.

Den ugunstige Vind holdt sig, og dette fik Munkene til at foreslaa nogle af de rejsende at skyde Penge sammen til Afholdelse af en Procession til Ære for en Helgen, hvis Ben de sagde laa begravet dér i Havnen. Spanierne og Italienerne syntes godt om denne Plan, for de troede ikke, at Himlen kunde forsones ved Bønner alene; kun Fransk-mændene stillede sig afvisende; men for ikke at blive be-skyldt for aabenlys Vantro, lod de nok saa snu som om de gerne vilde yde deres Bidrag, men stillede den Betin-gelse, at der skulde være fuld Tilfredshed eller Pengene tilbage.

Da Munkene mærkede, at de blev gjort aabenlyst til